

LBRIS

We know
books

Maria Loredana Toroczkai
(Iov)

Regăsire în iubire

Agnos
Sibiu, 2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**Toroczkai, Maria Loredana****Regăsire în iubire** / Maria Loredana Toroczkai (Iov). -

Sibiu : Agnos, 2024

ISBN 978-606-053-110-4

821.135.1

© Toate drepturile rezervate Maria Loredana Toroczkai

Editura *Agnos* — Sibiu

tel.: 0745/679038; 0766/530777

e-mail: editura_agnos@yahoo.com

Cuprins

Jocuri de ape / 11
Ego de toamnă / 15
Rimă încrucișată de iubire / 16
Totu-i trecător / 18
Se face lumină / 19
Regăsire în iubire / 20
Când iubirea te înhață / 22
Speranța mea / 24
Te iubesc / 25
M-ai binecuvântat / 26
Ne spunem minciuni / adevăruri / 28
Când, când, când / 29
Doar cu Dumnezeu / 31
O eliberare, o descătușare, cea mai mare... / 32
Nu mai sunt împietrit / 34
Iluzie / 37
Schimb / 38
Acasă / 39
Recunoștință și iubire / 40
Puteri / 42

Pentru gândurile negative: Nu-mi pasă! / 44

Transformare pozitivă / 47

În așteptare / 48

Iubirea te distruge / 49

Ultimul om / 50

Nostalgie / 51

Maica mea bună / 52

Mai lasă-mi drumul în pustiu / 53

Bună dimineața / Noapte bună / 54

Înfrigurare / 56

Speranța darului / 58

E-atât de negru / 59

Eu sunt Crucea ta / 60

Timpul știe tot / 61

Eu chiar aș fi venit / 62

Am obosit / 64

Aș vrea să dispar / 66

Fă-mă / 67

Tiparul / 68

Nimic de regretat / 69

Faceți-i loc / 70

E / 71

Lume necunoscută / 72

Mă bucur mult că ai plecat / 73

Ce bine ne înțelegem! / 74

Colivia de gheață / 75

De rău / 76

Suflețelul / 77

Șade inteligența / 78

Aș vrea să cred în viață / 79

Să crezi că / 80

Oare știi? / 81

Gemenii / 82

Iar aș vrea / 84

Cititul / 85

Ai mai vrea? / 86

De toate / 87

Un vis nu e o realitate / 88

De când? / 89

Te vreau fără prea multe explicații / 90

Sufletele dansează? / 91

Merită / 93

Esența / 94

A dispărut magia / 95

Aștept aici / 97

Acum mi se pare o nebunie / 99

Tăcere-n nemurire / 100

Haide, hai! / 101

Atât de efemer / 102

Artroza / 103

Toate trec, toate se duc / 104

Ce sădești / 105

Regăsire în iubire

Doar o glumă / 106
Visătorii / 108
Adevărul din vis / 110
Suntem bine / 112
În iarna vieții / 113
În doi / 114
Premoniție / 115
Din suferințe / 116
De eu / 117
Te simt în fiecare părticică
a sufletului meu / 118
Cât mai poți? / 119
Bărbații / 121
Dacă, dacă, dacă / 122
De cuvinte / 123
Stelele / 124
Cuvinte cu de toate / 125
Aliat / 126
Drumul din vis / 127
Fetița / 128
De mine / 129
Mărgele de cuvinte / 130
Salutare cu un zâmbet! / 139
Stoluri de cocori / 143
Plecare / 144
A te prețui / 145

Împerechere / 146
Lebăda din păr / 147
Tot mai departe / 148
Scoici cu picioroange / 149
ADN / 150
Bărbat pe jumătate / 151
În neștire / 152
Nu te văd bine / 154
Căutându-mi identitatea / 155
În câmpurile de cristale / 156
Mi-e frică de-ntuneric! / 157
Mă-nnebunești, mă-nnebunești și-atât / 158

Jocuri de ape

Încă un volum, surprinzător, al Loredanei Toroczkai. Un soi de recuperare de respirație, o tragere de suflet. O regăsire în iubire, nu ca și cum și-ar fi pierdut-o vreodată, ci ca un soi de găsire înainte de a găsi. Ca o linie de oaze în plin deșert al așteptării care te poartă, uneori cu sete năucită, alteori cu o năucitoare limpezime, spre singura cetate care dă umbră deșertului din jur: Iubirea.

Loredana scrie ca un joc de ape. Unele adânci. Altele surprinzător de limpezi, ca un val de suprafață în care se joacă delfinii-cuvinte ori cuvintele-delfin. Scrie ca după o furtună. După ce i s-a răvășit și cerul și pământul (*Se face lumină*) și o caucionare din rostiri răcorește gândul (*Te iubesc*). Ca și în celelalte volume ale sale, Loredana Toroczkai nu scrie poezii, ci pare că spune poezii. Pe o esplanadă în care nu mai contează nimic din ceea ce conta, ridicând mai sus fiecare așteptare (*Când, când, când*). Un cer de așteptări și o scară de cuvinte-nevorbe.

Un joc. Secundar. Important pentru ea. Pentru ca sufletul său să învețe rostirea. Pentru ca să învețe tăcerea, deopotrivă rostirii. Într-o lume care

amestecă vorbelor ură, poeziile sale par de pe altă planetă. Vecină cu a Micului Prinț ca simplitate. Pe ruta principală care urcă spre Tabor, ca lumină limpezită de dragoste. Meditațiile sale — așezate în versuri inegale prin tensiune — sunt crescute din toate ecourile Așteptării. Mă bucură efortul său, de a continua să ne spună cum este pe țărmul de liniște al Luminii. „Regăsire în iubire” e un vers-pelerinaj care biruie moartea de sens a tăcerii vinovate în care se scufundă lumea urii din jur.

Părintele Constantin NECULA

ACUM

PREZENT

AICI

Ego de toamnă

Frunze măturate,
lemne aranjate.

Minți înprospătate,
neguri alungate.

Viață colorată
și înmiresmată.

Inimă senină,
plină de lumină.

Gânduri fericite,
suflete iubite.

Rimă încrucișată de iubire

În viață vreau să mă surprinzi,
dar nu, tu nu mă crezi,
de brâu din nou să mă cuprinzi,
să sperii iar, să visezi.

Și ține-mă așa, mai strâns,
să pot să simt iar fericirea,
să uit cu totul de-al meu plâns,
să-mi văd uimită împlinirea.

Să pot să stau și să visez,
fără să-mi fie teamă,
și clipa să mi-o nseninez,
de toate să țin seamă.

Și-așa frumos să treacă viața,
dîn vis să nu mă mai trezesc,
și zâmbetul de dimineața
doar ție să ți-l dăruiesc.

Și cât de fericită sunt
acum, nu poți să înțelegi,
putere multă am să-nfrunt
poate chiar și fărădelegi.

Și-apoi, pe la sfârșit, mi-e teamă,
că pot să-mi vindec orice frig,
haide, din nou, hai și mă cheamă,
ca fericirea să mi-o strig!

Totu-i trecător

Și cum toate astea-s pleavă,
într-o zi, le vei uita.
Nu e viața-atât de gravă,
stai încet, nu te-agita!

Mergi pe șirul vieții tale,
înapoi nu mai privi,
gândurile-s de cristale,
nu te mai împotrivi!

Unitatea în unime
curge-așa de-ncet și lin,
iar natura să te-anime
din preamultul ei preaplin.

În curaj și vitejie
să trăiesc acum aș vrea,
căutând doar armonie
sub lumina de la stea.

Se face lumină

Și dac-ar fi să-ncepi ușor
să lași să te cuprindă-un dor?
Ai face-o diferit acum
plecând tiptil pe un alt drum?

Iar iubirea te cuprinde
când inima ți se-aprinde.
Și-un fior te tot străpunge
și din ochi îți vine-a plânge.

Și-i atâta armonie,
și-i atâta bucurie!

Unde-ai fost tu pân-acum?
Cum de mi-ai ieșit în drum?

Un sens nou acum mi-ai dat
să mă simt înmiresmat.

Inima tu mi-ai furat
și m-am pus pe declarat.